

# РЕШЕНИЕ

№ 550

гр. София, 28.01.2013 г.

## В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 14 състав, в**  
публично заседание на 03.12.2012 г. в следния състав:

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Пламен Горелски**

при участието на секретаря Макрина Христова, като разгледа дело номер **8323** по описа за **2012** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административно – процесуалния кодекс, вр. Закона за държавния служител.

Образувано е по жалбата от Г. М. М. от [населено място], против Заповед № 7641/26.07.2012 г. на директора на Агенция „Митници”, с която е прекратено служебното правоотношение с държавния служител, на длъжността „младши инспектор” в Митнически пункт „Капитан А.” при Митница С., на основание чл. 107, ал. 1, т. 5 ЗДСл.

В жалбата са изложени съображения за незаконосъобразност на оспорената заповед, като издадена при неправилно приложение на материалния закон и липса на форма. Счита се, че в заповедта не е конкретизирано, в какво точно се състои обективната невъзможност за изпълнение на служебните задължения и несъответствието ѝ със специфичните изисквания за заемане на длъжността, предвидени в Класификатора на длъжностите в администрацията, приет с ПМС № 129/2012г., в сила от 01.07.2012 г. Поддържа, че не е налице промяна в изискуемото образование за заеманата от нея длъжност и тя отговаря в пълна степен на изискванията за придобита минимално образователна степен „бакалавър”. Представя Диплом за завършено полувисше образование, № 108/05.12.1981 г., от Институт по международен туризъм – Б.. Искането е, Съдът съда да постанови решение, с което да отмени оспорената заповед, като ѝ присъди и направените във връзка с делото разноски.

Ответникът - директор на Агенция „Митници”, посредством юрисконсулт оспорва жалбата, претендира юрисконсултско възнаграждение и прави възражение за

прекомерност на заплатеното от жалбоподателя адвокатско възнаграждение. Допълнително е представил и писмена защита.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - ГРАД, като прецени доводите на страните, във връзка с приложените по делото доказателства, намира следното.

Жалбоподателят Г. М. е заемала по служебно правоотношение длъжността „младши инспектор” в МП „Капитан А.” при Митница – С., видно от Заповед № 5761/10.07.09 г. на директора на АМ, считано от 10.07.2009 г. При назначаването е представила Диплом, № 108/05.12.1981 г., издаден от Институт по международен туризъм – Б., с който е удостоверено придобито полувисше образование по специалност „Хотелиерство и ресторантьорство” в задочна форма на обучение, през учебните години 1978/79 г. и 1979/80 г. След влизане в сила на новия Класификатор на длъжностите в администрацията (приет с ПМС № 129/26.06.2012г., в сила от 01.07.2012 г.), на 09.07.2012 г. е подала заявление (л. 12 от делото) за назначаване на длъжността „инспектор в Агенция „Митници”, с място на работа МП „Капитан А.”. С оспорената в настоящето съдебно производство Заповед № 7641/26.07.2012 г. органът по назначаване на практика е отказал да удовлетвори заявлението, като е прекратил служебното правоотношение на М., на основание чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл, мотивирайки се с „обективна невъзможност държавният служител да изпълнява служебните си задължения”, защото. не отговаря на специфичните изисквания за длъжността „инспектор в АМ”, предвидени в Класификатора, в сила от 01.07.2012 г., а именно, да притежава минимална образователно – квалификационна степен „бакалавър”. Това становище оформя и основния спор по делото, който е изцяло правен.

Жалбата е процесуално допустима, за да бъде разгледана по същество, и е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен административен орган, който обаче е приложил неправилно материалноправните норми на ЗДСл., и не е изложил ясни и обосновани мотиви, подкрепящи извода му за наличие на обективна невъзможност на Г. М., да изпълнява служебните си задължения на посочената длъжност в администрацията на АМ.

Обективната невъзможност, по смисъла на чл.107, ал.1, т.5 ЗДСл. предполага наличието на три правнозначими факти: 1. създадена нова фактическа обстановка, която (2) да води до невъзможност служителят да изпълнява като преди това задълженията, присъщи на съответната длъжност и (3) причините за тази невъзможност да не зависят от волята на страните по служебното правоотношение. За да е законосъобразно прекратяването на посоченото правно основание, изброените три правнорелевантни факта са кумулативно изискуеми.

Жалбоподателят М. е заемала по служебно правоотношение длъжност „младши инспектор” с ранг V младши, След приемането на новия КДА, в сила от 01.07.2012 г., в администрацията като цяло не съществува длъжност „младши инспектор”. С писмо рег. № 44/97/02.07.2012 г. директорът на АМ е разпоредил на началниците на регионалните митници, служителите, заемали длъжност „младши инспектор” да бъдат назначени на длъжности с наименование „инспектор”. Според изискването, установено в т. 297 от КДА длъжността „инспектор” в АМ се заема по служебно правоотношение, при минимални изисквания - образователна степен „бакалавър”, с ранг V- младши. Макар да не е изложил мотиви, очевидно е, че административният орган, за да приеме обективна невъзможност за заемане на длъжността „инспектор” е

решил, че М. не притежава минимално изискуемата образователно-квалификационна степен „бакалавър”.

Няма спор по делото, че жалбоподателят притежава диплом за полувисше образование. Съгласно § 5 от ПЗР на Закона за висшето образование дипломи за полувисше образование, издадени от полувисши институти до влизането на този закон в сила, дават правата на завършили образователна степен „специалист по ...”, от което следва, че и на жалбоподателя е призната образователна степен „специалист по ...”. П.32, ал.2 ПЗР на ЗИД на ЗВО (ДВ. бр.41/2007 г.) постановява, че лицата, придобили образователно-квалификационна степен „специалист по ...” до влизането в сила на този закон, имат правата на лицата, придобили образователно-квалификационна степен „бакалавър”, по чл. 42, ал. 1, т. 1, буква „а”. Към настоящия момент К. по туризъм в [населено място] е част от структурата на Университета „П. Д-р А. З.” – Б. и провежда обучение за придобиване на образователно-квалификационна степен „бакалавър” по чл. 42, ал. 1, т. 1, буква „а”. Очевидно полувисшият институт е бил преобразуван в колеж, като част от структурата на висше училище, съобразно § 14 от ПЗР на ЗВО, вр. чл. 17, ал. 7 от същия закон. Съгласно чл.17, ал.7 ЗВО коледите обучават за придобиване на образователно-квалификационна степен „бакалавър”, по чл. 42, ал. 1, т. 1, буква „а”. Изложените съображения налагат извода, че притежаваната от жалбоподателя диплома № 108/05.12.1981 г. от Институт по международен туризъм – Б. я приравнява на лице с образователна квалификационна степен „бакалавър”, предвид § 32, ал.2 ПЗР от ЗИД на Закона за висшето образование (ДВ. бр. 41/2007 г.). Същите са изискванията за заемане на длъжността, съгласно представената от ответника длъжностна характеристика (л.л. 105 – 110 от делото). Ето защо изводът на ответника, че Г. М. не притежава минималната образователно-квалификационна степен „бакалавър” противоречи на нормите на материалния закон, обсъдени по – горе. Въз основа на изтъкнатите основания, оспорената заповед следва да бъде отменена като незаконосъобразна и неправилна.

Този изход на съдебния спор определя като основателна (чл. 143, ал.1 АПК) претенцията на жалбоподателя за възстановяване от страна на ответника за заплатеното от нея възнаграждение за един адвокат, в размер на 400 лева (л.89) на жалбоподателката следва да се присъдят направените в производството разноски в размер на 400 лв. за адвокатско възнаграждение. Преценявайки фактическата и правна сложност на делото Съдът не намира, че заплатеното на адвоката възнаграждение е прекомерно високо, с оглед минимално предвиденото в чл. 8, вр. чл. 7, ал. 1, т. 4 от Наредба № 1/2004 г. на Висшия адвокатски съвет.

Водим от горното Административен съд – София град, 14<sup>-ти</sup> състав

### Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалбата от Г. М. М. Заповед № 7641, от 26.07.2012 г. на директора на Агенция „Митници, с която е прекратено служебното правоотношение на оспорвания, на основание чл.107, ал. 1, т. 5, вр. чл.7, ал.1, т. 6 и чл.108, ал.1 ЗДСл, считано от 01.08.2012 г.

ОСЪЖДА Агенция „Митници” - [населено място], [улица] да възстанови на Г. М. М. от [населено място], [улица], на основание чл.143, ал.1 АПК направените в производството разноски за възнаграждение за един адвокат, в размер на 400 лв.

(четиристотин лева).

Решението може да бъде обжалвано с касационна жалба пред ВАС, в 14 - дневен срок от съобщаването.

СЪДИЯ: